

DAGNY JOENSEN
ALVUR HARALDSEN

Hann er 31 ára gamal og hefur skiftivís arbeitt sum tónleikari og tíðindamaður.

Seinast hefur hann gjørt vart við seg sum tónaskald. Hann hefur skrivað allan tónleikin til sangleikin „Skeyk“, sum fekk ógvuliga góða móttöku. Nú fara Gunnar Hoydal, sum skrivaði tekstin og Niclas Johannesen at geva út flögu, við Skeyk-sangnum.

Niclas Johannesen tikið avleiðingarnar av sínum eldhuga fyrri tónleiki. Hann hefur leingi ivast í, hvar hann skuldi leggja sína arbeiðsorku. Nú hefur hann sagt upp í SvF, har hann hefur arbeitt sum tíðindamaður seinastu átta mánaðarnar. Aðrenn hetta var hann á Dagblaðnum og á Dimmalætting. Tilsamans hefur hann verið í tíðindayrknum í fyra ár.

Bert teir mætastu undirvísa á skúlanum

Málið hjá Niclasi er at gerast so góður tónleikari sum til ber. Fyri at rökka hesum fer hann 6. oktober á Mí-tónleikaskúlan, sum er privatskúli fyrri tónleikarum, í Londum.

Bert tveir tónleikaskúlur eru av hesum slag í heiminum. Annar í Londum og hin í Los Angeles. Tað eru yrkislærdir, kendir tónleikarar innan rytmskan tónleikaheimin í USA, sum hava stovnað skúlan, og bert mætastu tónleikarar undirvísa á hesum skúlum. Jazz, rock og popptónleikur eru lærugreinarar á skúlanum.

Eitt nú undirvísir kendi gittartónleikarin hjá Michael Jackson á skúlanum í Los Angeles, og hann hefur eisini givið frálæru í Londum.

Av hesum skilst, at tað ikki er ókeypis á fara á slíkan privatskúla, og tað vátta Niclas Johannesen.

Dreymurin samanborið við bilin

At sleppa inn á henda skúlan er ein gamal dreymur, og hann kostar ikki meir enn ein bilur. Tað skal eg sjálfur fígga, sigur Niclas Johannesen.

So er tað afturvendandi spurningurin, um tað ber til at liva av tónleiki í Føroyum.

Tú gerst ikki ríkur, men um tú setir tørvin eftir tí, sum er at forvinna, so ber til, sigur Niclas.

Tað er heldur ikki tað mest umráðandi. Tað er meira tað, at um tú brennur fyrri nokrum, so er tað títin skylda at gera nakað fyrri at rökka málinum.

Ein avbjóðing

Tað kann gerast í Føroyum, men tað er meira stímbandi og læruríkt at fara burtur. Tú kemur í annað umhvørvi, har ótrúliga nógv eru um boðið, og har tú veruliga skal stríðast fyrri at koma tær fram, sigur Niclas.

Hann heldur, at í Føroyum er lættari at vera hoyrdur,

Niclas Johannesen, á tónleikararskúla í Londum:

- Eg valdi tónleikin fram um tíðindayrkið

- Tú hefur skyldu at gera tað, sum tú brennur fyrri. Mín dreymur er at gerast so góður tónleikari sum til ber, sigur Niclas Johannesen, tónaskald

av, av tí at landið er so lítið. Tað er positivt, men tað krevur hinvegin, at ein er ógvuliga stöðufastur í verki, um ein skal koma yðari.

Niclas Johannesen hefur roynt at arbeiða sum tónleikari burturav í Danmark. Hann var annar limurin í „Duo Cocoon“. Teir fingubílagdar uppgávar, eitt nú at spæla til ymisk tiltøk,

ráðstevnur o.a. Tað lærði hann nógv av, men hann heldur ikki, at tað var so gevandi, av tí at teir altíð skuldu spæla eftir ynski hjá fólki.

Boð eftir tónaskaldium

Í 1995 fekk Niclas Johannesen eitt bræv, sum vendi upp og niður upp á alt, sum hann

higartil hevði fingist við innan tónleik.

Tað var Zacharias Sørensen, lærari í Studentaskúlanum, sum heitti á Niclas um at við í tónleikatiltaki í sambandi við at Studentaskúlin fylti 60 ár.

Eg havi ongantið áður fingið eina bílagda uppgávu. Ber tað í sjálvum sær var ein avbjóðing, sigur

Niclas.

Vit tosaðu um tað, og Zacharias Sørensen nevndi at fáa Gunnar Hoydal, rithøvunda, at skriva tekstirnar.

Eg setti sumtreyst at fáa góðar tónleikarar. Mítt útgangsstøði var, at gera tónleik, sum fall væl í oyrað hjá fólki, av tí at framfærslan bert skuldi vera einu

lærðina. Tað var best at arbeiða í framyndarligum

fráleið. Nú arbeiðdu vit við at gera ein sangleik. Mikki al Helmsdal og Jákup Weihe vóru settir at skriva handrit til leikin. Teir settu sín dóm á arbeiðið, og tað var ógvuliga áhugavert og stuttligt, sigur Niclas Johannesen.

Í sjálvum sær er tað ein persónlig útlevering at gera kreativt arbeiði, og hetta var ein slík, sum munar. Vit sprongdu nógvur karmar, og tað var læruríkt, men eisini streivið.

Hugtakandi samstarv

Hvussu var tað sum tónaskald at arbeiða saman við rithøvunda?

Tað var ótrúliga gevandi. Gunnar Hoydal er maður, sum kann sita og ikki klíva í tvey. Tú heldur ikki at hann lurtar, men dagin eftir, so hefur hann skrivað mest hugtakandi yrkingina, og tú ert varur við, at hann hefur fingið hvørt orð við, sigur Niclas.

Annad gevandi við samstarvinum við Gunnar Hoydal var eisini, at hann er ógvuliga praktiskur maður, og tað heldur Niclas ikki vanligar er sermerki fyrri listafólk.

Tað, at seta so stórt tiltak upp, átti ikki at borið til eftir okkara umstøðum, men tað visir bert, at vit skulu sita høgi. Vit rökka kanska ikki hægstu tindar, men vit koma kortini longur, enn um vit ikki royndu, sigur Niclas Johannesen.

Bert tíðin kann meta um listarlíga avrikið

Niclas Johannesen vil ikki vera við, at „Skeyk“ er eitt meistatarverk, so sum nógv hava tikið til. Hann heldur, at sangleikurin var góður, men at tað fyrst ber til at siga um 10 ár ella so, um hetta var eitt listaverk.

Eg eri kortini ógvuliga fegin um at fólk tóku so væl ímóti sangleikinum, men at mín tónleikur er framúrskarandi, fært tú meg ikki at siga. Hetta er í besta lagi eitt dokument fyrri tíðina tá sangleikurin varð gjørdur, sigur tónaskaldið og ger eina samanbering við meira tímiligum innihaldi.

Eg gjørdi eina rávøru. Um vit siga, at tónleikurin var fiskur, so kundi hugast, at fiskurin endaði á døgurðaborðinum hjá mammu, sum ræstur fiskur. Vit ótu hann og so var ikki meir um tað.

Um fiskurin endaði á Hafnia og var fyrimyndarlíga tilgjørdur, so hevði verið gjørt órðvisi meira hóvasták burturúr, hvussu væl hann smakkaði o.s.fr..

Ótrúligt um tað ikki eydnaðist

Eg var heppin at fáa Zacharias Sørensen, og eitt stórt kór at samstarva við. Harnæst bestu tónleikarar, dugnaligir ljóssetarar úr Íslandi og Edward Fugl, scenograf at gera pall.

Tað hevði verið ótrúligt við hesum samstarvinum, um tað skuldi miseydnast